

Sulechów, dnia 11 sierpnia 2025 roku

UI. [REDACTED]

NIP [REDACTED], KRS [REDACTED]

Reprezentowana przez pełnomocnika:

PESEL: [REDACTED]

Adres pełnomocnika do doręczeń: [REDACTED]

Biuro w [REDACTED]

Adres elektroniczny do doręczeń (ePUAP):

Adres do e-Doręczeń:

Interpretacja indywidualna przepisów prawa podatkowego numer [REDACTED]

Na podstawie art. 14b, 14c, 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111, z późn. zm.), w związku z art. 1a ust. 1 pkt 2 i art. 1a ust. 1 pkt 2b ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r., o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 707 z późn. zm.) po rozpatrzeniu wniosku [REDACTED], który wpłynął do Burmistrza Sulechowa dnia [REDACTED] za pośrednictwem poczty e-PUAP w sprawie wydania indywidualnej interpretacji w zakresie podatku od nieruchomości:

Pytanie Wnioskodawcy: Czy poszczególne elementy instalacji onsite, której właścicielem jest Wnioskodawca, podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jako budowle?

UZASADNIENIE

W dniu [REDACTED] roku do organu podatkowego wpłynął wniosek do Burmistrza Sulechowa o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego, czy poszczególne elementy instalacji „onsite”, której właścicielem jest Wnioskodawca podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jako budowle na gruncie ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (u.p.o.l.), obiekty wymienione we wniosku spełniają definicję „budowli” w rozumieniu przepisów art. 1a ust. 1 pkt 2b i 2b ustawy o podatkach i opłatach lokalnych a w konsekwencji czy podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

1.Opis stanu faktycznego: [REDACTED] sp. z o.o. (dalej: „Wnioskodawca” lub „Spółka”) jest spółką z ograniczoną odpowiedzialnością posiadającą siedzibę na terytorium Polski. Przeważającym przedmiotem działalności spółki jest produkcja gazów technicznych, w tym również gazów medycznych [REDACTED]). Działalność ta w niektórych przypadkach wymaga postawienia na terenie zakładu klienta instalacji wytwarzającej gaz/urządzeń, z uwagi na znaczny wolumen zapotrzebowania kontrahenta na gaz techniczny i brak uzasadnienia ekonomicznego dla jego transportu cysternami z zakładu produkcyjnego Spółki.

Wnioskodawca oraz kontrahent (dalej „Klient”), którego zakład umiejscowiony jest na obszarze własności Organu, zawarli umowę na dostawę gazu, w której wskazano, że gaz produkowany będzie w położonej na terenie zakładu klienta instalacji onsite. Instalacja umiejscowiona jest zatem na terenie stanowiącym przedmiot własności/współwłasności/użytkowania wieczystego Klienta. [REDAKTOWANE], Starosta [REDAKTOWANE] zatwierdził projekt budowlany i udzielił Klientowi pozwolenia na rozbudowę jego zakładu [REDAKTOWANE]. Projekt obejmował budowę kompresorowni, płytę fundamentową pod technologię wytwórni tlenu oraz przebudowę infrastruktury komunikacyjnej na działce nr [REDAKTOWANE]. Klient musiał spełnić szereg warunków, w tym zapewnić nadzór budowlany i prowadzenie dziennika budowy. W trakcie budowy budynku kompresorowni, przed zamknięciem bryły budynku, z uwagi wielkość, w budynku został umieszczony kompresor. W toku prac budowlanych ułożono również trasy kablowe, wykonano linie zasilające pod przyszłe prace instalacyjne. Prace budowlane objęte powyższym pozwoleniem zgodnie z wpisami do dziennika budowy zakończyły się dnia 21 lipca 2020 r. W tym samym dniu kierownik budowy złożył oświadczenie zgodnie z art. 57 ust. 1 pkt 2 Prawa budowlanego, że obiekt/obiekty objęte pozwoleniem zostały wybudowane, zostały wykonane zgodnie z zatwierdzonymi projektami i warunkami pozwolenia na budowę, teren budowy został doprowadzony do porządku, wyroby budowlane w w/w obiektach budowlanych zostały dopuszczone do powszechnego/jednostkowego stosowania w budownictwie. Następnie wskazano parametry wybudowanych obiektów. Kierownik oświadczył również, że obiekt nadaje się do użytkowania zgodnie z przeznaczeniem. Po wykonaniu przez Klienta opisanych wyżej prac budowlanych Wnioskodawca rozpoczął instalację urządzeń służących do produkcji gazów technicznych. Pracownicy Wnioskodawcy i jego podwykonawcy posiadali wymagane do prac instalacyjnych uprawnienia m.in. uprawnienia energetyczne i elektryczne. Przeprowadzane przez Wnioskodawcę prace nie były objęte nadzorem budowlanym. Wszelkie czynności wchodzące w zakres nadzoru technicznego, tj. przede wszystkim rejestracja urządzeń w Urzędzie Dozoru Technicznego celem dopuszczenia do ich eksploatacji spoczywały na Wnioskodawcy i miały miejsce po zakończeniu robót budowlanych opisanych powyżej. Wzniesione przez Klienta fundamenty oraz części budowlane i konstrukcje wsporcze instalacji, a także wybudowany budynek kompresorowni i otaczające całość instalacji ogrodzenie, stanowią własność Klienta – to on jako właściciel powinien deklarować je do opodatkowania podatkiem od nieruchomości, przy czym Wnioskodawca nie ma wglądu w dokumenty Klienta dotyczące rozliczania podatku od nieruchomości. Natomiast urządzenia, elementy techniczne instalacji posadowionej przez Wnioskodawcę na fundamentach, częściach budowlanych, lub zamontowane w budynku kompresorowni stanowią własność Wnioskodawcy. Wśród elementów wchodzących w skład instalacji „onsite” wyróżnić można: Kontenery – elektryczny, zaworowy, maszynowy, pomocniczy, magazynowy, instalację elektryczną i automatykę, zawory procesowe, analizator tlenu, dmuchawę powietrzną, pompę próżniową; układ wody chłodzącej, chłodnię wentylatorową, urządzenia ciśnieniowe, typu sprężarki powietrza instrumentalnego i tlenu, sita molekularne, zbiornik buforowy; tłumik szumów, transformatory, rurociągi. Powyższe składniki majątku stanowią środek trwały Wnioskodawcy.

Stanowisko Wnioskodawcy: Żaden element instalacji onsite nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jako budowla.

Uzasadnienie stanowiska Wnioskodawcy:

Instalacja onsite Wnioskodawcy nie została wzniesiona w wyniku robót budowlanych, w konsekwencji poszczególne jej elementy nie stanowią budowli opodatkowanych podatkiem od nieruchomości. Zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l., opodatkowaniu jako budowle podlegają określone 5 kategorii obiektów, pod warunkiem, że zostały wzniesione w wyniku robót budowlanych. Zgodnie natomiast z art. 1a ust. 1 pkt 2b u.p.o.l. przez roboty budowlane należy rozumieć prace polegające na budowie, odbudowie, rozbudowie, nadbudowie, przebudowie lub montażu, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r. poz. 418, dalej: „u.p.b.”). W tym kontekście, należałoby się skupić na charakterze wykonywanych przez Wnioskodawcę prac. W ocenie Wnioskodawcy prowadzone przez niego prace instalacyjne nie stanowią prac budowlanych do których stosuje się przepisy prawa budowlanego. Sposób rozumienia pojęcia „wzniesienia w wyniku robót budowlanych, do których stosuje się u.p.b.” jako odnoszący się do objęcia danego obiektu pozwoleniem na budowę lub zgłoszeniem jest jedynym kryterium pozwalającym na dokonanie jednoznacznej kwalifikacji w zakresie przedmiotu opodatkowania, zarówno dla organów podatkowych jak i podatników. Tym samym, jest to jedyna interpretacja tego pojęcia realizująca postulat dostatecznej określoności prawa podatkowego, a ponadto zgodna z rozumieniem samego ustawodawcy, gdyż w uzasadnieniu do projektu nowelizacji zawarto następujące sformułowanie: „Celem tego rozwiązania jest również umożliwienie skorzystania z dokumentacji budowlanej obiektu, w razie wątpliwości co do jego charakteru”. Skoro zatem montaż żadnego urządzenia nie wymagał uzyskania pozwolenia na budowę ani zgłoszenia to nie można stwierdzić, by urządzenie to zostało wzniesione w wyniku robót budowlanych. Roboty budowlane w tym przypadku w ogóle nie zostały bowiem przeprowadzone, zgodnie z regulacją u.p.b.. Tym samym należy stwierdzić, że w stosunku do obiektów, których montaż nie wymaga pozwolenia na budowę ani zgłoszenia, w tym wymienionych w art. 29 u.p.b., przesłanka wzniesienia w wyniku robót budowlanych nie jest spełniona (tak A. Kałużny, W. Morawski, Zmiana definicji budynku i budowli w podatku od nieruchomości – próba jak nigdy, efekt jak zawsze?, PP 2025, nr 2, s. 7-16). Zasadność takiego rozumienia regulacji wyraźnie rysuje się na gruncie niniejszej sprawy. Prace budowlane były objęte pozwoleniem na budowę, dziennikiem budowy i ostatecznie w ich zakresie wydano pozwolenie na użytkowanie obiektów. W tym zakresie doszło do powstania obiektów, których status na gruncie u.p.o.l. nie budzi wątpliwości. Skoro na gruncie formalnym wyraźnie odróżniono te prace od prac instalacyjnych prowadzonych przez Wnioskodawcę, inny jest też organ nadzorczy (w przypadku urządzeń Wnioskodawcy jest Urząd Dozoru Technicznego nie nadzór budowlany), to wszystkie te okoliczności wskazują, że w przypadku urządzeń instalowanych przez Spółkę nie doszło do ich wzniesienia w toku prowadzenia prac budowlanych i urządzenia te nie mogą stanowić budowli. Nie każdy montaż będzie zatem montażem, do którego stosuje się u.p.b. Montażem poza zakresem zastosowania u.p.b. będzie montaż obiektów nieobjętych obowiązkiem uzyskania pozwolenia na budowę oraz zgłoszenia. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 15 stycznia 2008 r., sygn. II SA/Kr912/07, wskazał, że montaż w rozumieniu u.p.b. to taki montaż, który jest procesem powstawania budowli w rozumieniu art. 3 pkt 3 u.p.b., a w związku z tym – realizacja tego rodzaju robót budowlanych wymaga uprzedniego uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę, w myśl obowiązującej na gruncie u.p.b. zasady, że roboty budowlane można rozpocząć jedynie na podstawie ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę (z zastrzeżeniem art. 29 – 31 u.p.b.). Co więcej, u.p.b. do 26 stycznia 2023 r. wymagało wobec robót budowlanych polegających na montażu

prowadzenia przez kierownika budowy dziennika montażu – art. 43 ust. 3 u.p.b. Regulację tą zniesiono ustawą z dnia 7 lipca 2022 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2022 r., poz. 1557), która weszła w życie dnia 27 stycznia 2023 r. i tym samym poczynawszy od tej daty również wobec montażu prowadzi się dziennik budowy. Dziennik montażu dokumentował przebieg robót budowlanych polegających na montażu określonego obiektu budowlanego lub jego części. Fakt jego założenia i prowadzenia powinien zostać odnotowany w dzienniku budowy. W dzienniku budowy Klienta Wnioskodawcy brak wzmianki na temat istnienia dziennika montażu.

Po rozpatrzeniu wniosku Burmistrz Sulechowa wyjaśnia, co następuje:

W myśl art. 14b § 1 i art. 14j Ordynacji podatkowej (dalej O.p.) Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej oraz w zakresie swojej właściwości wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa, na pisemny wniosek zainteresowanego, wydaje w jego indywidualnej sprawie, pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego. Zgodnie z art. 14b § 2 i § 3 O.p. wniosek o interpretację indywidualną może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń przyszłych, a składający wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej obowiązany jest do wyczerpującego przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego oraz do przedstawienia własnego stanowiska w sprawie oceny prawnej tego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz ocenę stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny. Można odstąpić od uzasadnienia prawnego, jeżeli stanowisko wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie (art. 14c § 1 O.p.). W orzecnictwie sądów administracyjnych ugruntowany jest pogląd, że organ podatkowy wydając interpretację dokonuje jedynie oceny prawnej stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę, bez możliwości jego modyfikowania czy też prowadzenia postępowania dowodowego w trybie przepisów działu IV ustawy Ordynacji podatkowej. Wobec tego interpretacja dotyczy wyłącznie stanu faktycznego przedstawionego we wniosku. Obowiązkiem wyczerpującego przedstawienia stanu faktycznego ustawodawca obarczył Wnioskodawcę, co oznacza, iż to on wskazuje elementy stanu faktycznego, które należy uwzględnić przy wydawaniu interpretacji.

Zgodnie z art. 1a. 1. Użyte w ustawie określenia oznaczają: **1) budynek** - obiekt wzniesiony w wyniku robót budowlanych, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem, trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz który posiada fundamenty i dach, z wyłączeniem obiektu, w którym są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej, którego podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego przeznaczenie jest pojemność; **2) budowla**: a) obiekt niebędący budynkiem, wymieniony w załączniku nr 4 do ustawy, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem, b) elektrownię wiatrową, elektrownię jądrową i elektrownię fotowoltaiczną, biogazownię, biogazownię rolniczą, magazyn energii, kocioł, piec przemysłowy, kolej linową, wyciąg narciarski oraz skocznię, w części niebędącej budynkiem - wyłącznie w zakresie ich części budowlanych, c) urządzenie budowlane - przyłącze oraz urządzenie instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, oraz inne urządzenie techniczne, bezpośrednio związane z budynkiem lub obiektem, o którym mowa w lit. a, niezbędne do ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem, d) urządzenie techniczne inne niż wymienione w lit. a-c - wyłącznie w zakresie jego części budowlanych, e) fundamenty pod maszyny oraz pod

urządzenia techniczne, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową - **wzniesione w wyniku robót budowlanych**, także w przypadku, gdy stanowią część obiektu niewymienionego w ustawie; 2a) obiekt budowlany - budynek lub budowlę, z wyłączeniem wyrobisk górniczych, a także niewielkich obiektów stanowiących: a) obiekty kultu religijnego - w szczególności kapliczki, krzyże przydrożne i figury, b) obiekty architektury ogrodowej - w szczególności posągi i figurki ogrodowe, wodotryski, mostki, pergole, murowane grille i oczka wodne, c) obiekty użytkowe służące rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku - w szczególności śmietniki, wiaty na wózki dziecięce i rowery oraz obiekty stanowiące wyposażenie placów zabaw dla dzieci; 2b) **roboty budowlane** - prace polegające na budowie, odbudowie, rozbudowie, nadbudowie, przebudowie lub montażu, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2024 poz. 17 z późn. zm.) 2c) trwałe związanie z gruntem - takie połączenie obiektu budowlanego z gruntem, które zapewnia temu obiektowi stabilność i możliwość przeciwdziałania czynnikom zewnętrznym niezależnym od działania człowieka, mogącym zniszczyć lub spowodować przemieszczenie lub przesunięcie się obiektu budowlanego na inne miejsce; 3) grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej - grunty, budynki i budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z zastrzeżeniem ust.2a; 2a.Do gruntów, budynków i budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej nie zalicza się:1) budynków mieszkalnych oraz gruntów związanych z tymi budynkami;2) gruntów, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b i d;3) budynków, budowli lub ich części, w odniesieniu do których została wydana decyzja ostateczna organu nadzoru budowlanego, o której mowa w art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane lub decyzja ostateczna organu nadzoru górniczego, na podstawie której trwale wyłączono budynek, budowlę lub ich części z użytkowania;4) gruntów: a) przez które przebiegają urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny, wchodzące w skład przedsiębiorstwa przedsiębiorcy prowadzącego działalność telekomunikacyjną, działalność w zakresie przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów lub energii elektrycznej lub zajmującego się transportem wydobytego gazu ziemnego lub ropy naftowej, b) zajętych na pasy technologiczne stanowiące grunt w otoczeniu urządzeń, o których mowa w lit. a, konieczny dla zapewnienia właściwej eksploatacji tych urządzeń, c) zajętych na strefy bezpieczeństwa oraz strefy kontrolowane urządzeń, o których mowa w lit. a, służących do przesyłania lub dystrybucji ropy naftowej, paliw ciekłych lub paliw gazowych, lub transportu wydobytego gazu ziemnego lub ropy naftowej, które zostały określone w odrębnych przepisach- chyba że grunty te są jednocześnie związane z prowadzeniem działalności gospodarczej innej niż działalność, o której mowa w lit. a.2b. Przepisu ust. 2a pkt 4 nie stosuje się do gruntów będących w posiadaniu samoistnym, użytkowaniu wieczystym lub będących własnością przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 2a pkt 4 lit. a.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1194, dalej u.d.t.) dozorowi technicznemu podlegają urządzenia techniczne w toku ich projektowania, wytwarzania, w tym wytwarzania materiałów i elementów, naprawy i modernizacji, obrotu oraz eksploatacji. Ustawodawca nie wymienia w tym katalogu ich budowy czy robót budowlanych polegających na montażu. Dozór techniczny może być także sprawowany w toku eksploatacji urządzeń, np. takiemu dozorowi podlegają urządzenia do odzyskiwania par paliwa. W myśl natomiast art. 2 ust. 1 u.d.t., dozorem technicznym są określone ustawą działania

zmierzące do zapewnienia bezpiecznego funkcjonowania urządzeń technicznych i urządzeń do odzyskiwania par paliwa oraz działania zmierzające do zapewnienia bezpieczeństwa publicznego w tych obszarach. Powyższe oznaczają, że zakres i cel stosowania przepisów o dozorze technicznym nie pokrywa się z celem i zakresem stosowania przepisów ustawy prawo budowlane. Stosowanie dozoru technicznego nie wyklucza stosowania nadzoru budowlanego w aspekcie przedmiotowym, np. dotyczącym tych samych urządzeń technicznych. Nie można wykluczyć sytuacji, że do określonych urządzeń technicznych stosowane będą zarówno przepisy prawa budowlanego, jak i ustawy o dozorze technicznym, jednak w innym, właściwym zakresie.

W dalszej kolejności stwierdzić należy, że wykładnia przepisu art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. w zw. z art. 1a ust. 1 pkt 2b u.p.o.l. w zakresie „wniesienia w wyniku robót budowlanych” poprzez pryzmat art. 29 pr. bud. dokonana przez Wnioskodawcę i stwierdzenie, że z wzniesieniem w wyniku robót budowlanych mamy do czynienia wyłącznie w stosunku do obiektów, których budowa (montaż) wymaga pozwolenia na budowę bądź zgłoszenia, jest nieprawidłowa.

Zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 2b u.p.o.l., roboty budowlane są to prace polegające na budowie, odbudowie, rozbudowie, nadbudowie, przebudowie lub montażu, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r. poz. 418). W związku z tym, aby dokonać prawidłowej wykładni pojęcia „roboty budowlane” należy odnieść się do przepisów ustawy Prawo budowlane.

Zgodnie z art. 3 pkt 6 u.p.b., przez budowę należy rozumieć wykonywanie obiektu budowlanego w określonym miejscu, a także odbudowę, rozbudowę, nadbudowę obiektu budowlanego. Natomiast w myśl art. 3 pkt 7 u.p.b., przez roboty budowlane należy rozumieć budowę, a także prace polegające na przebudowie, montażu, remoncie lub rozbiórce obiektu budowlanego. Oznacza to, że montaż stanowi roboty budowlane inne niż budowa, a pojęcie robót budowlanych ma zakres szerszy niż budowa.

Zgodnie z art. 28 u.p.b. roboty budowlane co do zasady można rozpocząć jedynie na podstawie decyzji o pozwoleniu na budowę, z zastrzeżeniem art. 29-31 u.p.b. Zastrzeżenie wskazane w art. 29 ust. 1 i 2 u.p.b. dotyczy braku konieczności uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę w odniesieniu do budowy (a nie innych robót budowlanych) przy ewentualnej konieczności zgłoszenia budowy (ust. 1), bądź bez takiej konieczności (ust. 2). Oznacza to, że przepisy te nie odnoszą się do montażu w rozumieniu art. 3 pkt 7 u.p.b. W dalszych ustępach art. 29 u.p.b. ustawodawca odnosząc się do robót budowlanych innych niż budowa (przebudowa, remont, instalowanie) również nie posługuje się terminem „montaż”, stosując zbliżony termin „instalowanie”, przy wprowadzaniu wyjątków od art. 28 u.p.b. Przyjmując wykładnię literalną art. 29 u.p.b. należy stwierdzić, że montaż każdorazowo może być rozpoczęty jedynie na podstawie decyzji o pozwoleniu na budowę, gdyż w przepisie tym ustawodawca nie przewidział wyjątku od art. 28 u.p.b. w tym zakresie. Oznacza to, że z punktu widzenia prawa podatkowego i wykładni art. 1a ust. 1 pkt 2b u.p.o.l., montaż jest robotami budowlanymi, do których zawsze stosuje się przepisy ustawy Prawo budowlane. Przyjmując nawet jednak, że „instalowanie” jest terminem bliskoznacznym do „montażu” i na gruncie ustawy Prawo budowlane ustawodawca posługuje się nimi zamiennie, nie sposób nie dostrzec, że w zakresie w jakim został zarysowany przez Wnioskodawcę stan faktyczny sprawy, czyli montaż instalacji gazowej służącej do produkcji i przesyłu gazu technicznego do klienta Wnioskodawcy, zastosowanie znajdzie art. 29 ust. 3 pkt 3 lit. d u.p.b., zgodnie z którym nie wymaga decyzji o pozwoleniu na budowę, natomiast wymaga zgłoszenia, o którym mowa w art. 30 u.p.b., wykonywanie robót budowlanych polegających na instalowaniu wewnątrz i na zewnątrz użytkowanego budynku instalacji

gazowych. W tym miejscu należy podkreślić, że ustawodawca nie wskazał jaki to ma być rodzaj instalacji gazowej i do czego ma służyć, co oznacza, że nie ma podstaw do przyjęcia, że wskazana przez Wnioskodawcę instalacja gazowa do produkcji gazu dla jego klienta powinna być w jakikolwiek sposób z tego katalogu wyłączona.

Oznacza to, że w obu ww. przypadkach w przedmiotowej sprawie Wnioskodawca dokonywał montażu w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2b u.p.o.l. i spełniona została przesłanka polegająca na tym, że był to montaż, do którego stosuje się przepisy ustawy Prawo budowlane, gdyż jak wykazano, nie doszło do wyłączenia przepisów ustawy Prawo budowlane. Podnoszony przez Wnioskodawcę fakt, że do instalowania wymienionych przez niego urządzeń nie uzyskał pozwolenia na budowę czy nie dokonał zgłoszenia, a nadzór budowlany nie był sprawowany, pozostaje bez znaczenia dla oceny prawnej na gruncie prawa podatkowego i leży poza zakresem oceny dokonywanej przez organ podatkowy w przedmiotowej interpretacji podatkowej.

Co więcej, wbrew założeniom przyjętym przez Wnioskodawcę i wyrażonych w jego stanowisku, stosowania przepisów ustawy Prawo budowlane, o którym mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2b u.p.o.l. do robót budowlanych, w tym polegających na montażu, nie można ograniczać jedynie do przepisów dotyczących konieczności uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę i wprowadzonych w art. 29 u.p.b. wyjątków. Do robót budowlanych polegających na montażu, choćby prowadzonym bez konieczności uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę czy dokonania zgłoszenia, czyli objętym wyjątkami określonymi w art. 29 u.p.b., stosuje się inne przepisy ustawy Prawo budowlane. Jako przykład można wskazać przepisy art. 50 ust. 1 pkt 2 u.p.b., dotyczący wstrzymania prowadzonych robót budowlanych (innych niż budowa, gdyż tę sytuację reguluje art. 48 u.p.b.) wykonywanych w sposób mogący spowodować zagrożenie bezpieczeństwa ludzi lub mienia lub zagrożenia środowiska. Przesłanki te, spełnione łącznie bądź pojedynczo, stanowią samodzielną podstawę do wydania postanowienia o wstrzymaniu robót budowlanych, bez względu na fakt, czy roboty te były objęte rygiorem wynikającym z art. 28 u.p.b. bądź podlegały wyjątkom określonym w art. 29 u.p.b. W związku z tym wstrzymanie robót budowlanych w oparciu o wymienione przesłanki należy odróżnić od wstrzymania robót budowlanych na podstawie przesłanki ich prowadzenia bez wymaganej decyzji o pozwoleniu na budowę albo zgłoszenia, która została uregulowana w art. 50 ust. 1 pkt 1 u.p.b., czy też przesłanek określonych w art. 50 ust. 1 pkt 3 i 4 u.p.b. W określonych przepisami ustawy Prawo budowlane sytuacjach do robót budowlanych prowadzonych bez konieczności uzyskania pozwolenia na budowę bądź ich zgłoszenia, zastosowanie będzie miał także art. 51 ust. 7 u.p.b.

Stanowisko powyższe podzielają sądy administracyjne. Zgodnie np. z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 20 marca 2025 r., sygn. akt II SA/Po 7/25, „do robót budowlanych i obiektów budowlanych, które nie wymagają uzyskania pozwolenia na budowę i nie są objęte obowiązkiem zgłoszenia, mogą być stosowane przepisy art. 50 ust. 1 pkt 2 lub pkt 4 in fine ustawy Prawo budowlane, a także art. 51 ust. 7 tej ustawy, jeżeli roboty budowlane zostały wykonane w sposób, o którym mowa w art. 50 ust. 1 pkt 2 lub pkt 4 in fine. Inaczej mówiąc dany obiekt, pomimo że nie wymaga uzyskania pozwolenia na budowę czy też dokonania zgłoszenia, może być poddany ocenie pod kątem jego zgodności z powszechnie obowiązującymi przepisami, w tym postanowieniami m.p.z.p. (art. 50 ust. 1 pkt 4 P.b.)”.

Jak wskazał z kolei w swoim wyroku z dnia 25 lutego 2025 r., sygn. akt II SA/GI 1096/24, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach, „art. 50 ust. 1 pkt 2 P.b. pozwala organom administracji w każdej indywidualnej sprawie badać czy roboty budowlane nie są

wykonywane lub nie zostały wykonane w sposób mogący spowodować zagrożenie bezpieczeństwa ludzi lub mienia bądź zagrożenie środowiska. Przepis ten stanowi podstawę podjęcia działań przez właściwy organ administracji publicznej także wtedy, gdy roboty budowlane są lub były prowadzone na podstawie ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę i to w sposób nieodbiegający od ustaleń i warunków określonych w pozwoleniu na budowę bądź w przepisach, a dla stwierdzenia wypełnienia hipotezy normy prawnej zawartej w art. 50 ust. 1 pkt 2 Prawa budowlanego wystarczające jest ustalenie możliwości zaistnienia wymienionych zagrożeń. Chodzi więc nie o powstałe już zagrożenia, ale o takie sytuacje, które potencjalnie mogą wystąpić”. *A contrario*, oznacza to, że właściwy organ administracji publicznej tym bardziej może podjąć działania, gdy roboty budowlane prowadzone są, zgodnie z art. 29 u.p.b., bez konieczności uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę czy bez konieczności zgłoszenia.

Jak wynika z przedstawionego stanu faktycznego, Wnioskodawca dokonał montażu gotowych elementów na nieruchomościach swojego Klienta w wyniku czego powstała instalacja do produkcji gazu technicznego oraz do jego przesyłu do znajdującej się w sąsiedztwie fabryki. Montaż jest wskazany jako jeden z rodzajów robót budowlanych, zarówno w art. 1a ust. 1 pkt 2b u.p.o.l., jak i w art. 3 pkt. 7 u.p.b. Oznacza to, że montaż jest robotą budowlaną typu „core”, co wywołuje skutek w postaci, że zawsze w jakimś zakresie do montażu będą miały zastosowanie przepisy ustawy Prawo budowlane, co również wykazano w uzasadnieniu tej interpretacji. Przy czym stosowanie przepisów ustawy Prawo budowlane nie zawsze będzie dotyczyło konieczności uzyskania pozwolenia na budowę bądź konieczności zgłoszenia, a także nie wyklucza stosowania przepisów innych ustaw, jak np. ustawy o dozorze technicznym.

W związku z powyższym należy stwierdzić, że stanowisko Wnioskodawcy jest nieprawidłowe w zakresie, w jakim stwierdził, że żaden element instalacji onsite nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jako budowla ze względu na fakt, iż zostały one wzniesione w wyniku robót budowlanych, do których nie stosuje się przepisów ustawy Prawo budowlane.

Interpretacja indywidualna wywołuje skutki prawno-podatkowe tylko wtedy, gdy rzeczywisty stan faktyczny sprawy będącej przedmiotem interpretacji pokrywał się będzie ze stanem faktycznym podanym przez Wnioskodawcę w złożonym wniosku. W związku z powyższym, w przypadku zmiany któregokolwiek elementu opisu sprawy, przedstawionego we wniosku, wydana interpretacja nie będzie miała zastosowania.

Pouczenie: Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej. Zgodnie z art. 14 na § 1 przepisów art. 14k - 14n nie stosuje się, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej:

- 1) z zastosowaniem art. 119 a;
- 2) w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;
- 3) z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści.

Przepisów art. 14k - 14n nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa, stwierdzona w decyzjach wymienionych w § 1, jest skutkiem zastosowania się do utrwalonej praktyki interpretacyjnej, interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych (art. 14 na § 2 O.p.).

Na niniejszą interpretację Wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim ul. Dąbrowskiego 13, 66-400 Gorzów

Wielkopolski, w terminie 30 dni od doręczenia interpretacji. Skargę wnosi się za pośrednictwem Burmistrza Sulechowa (art. 53 §1 oraz art. 54 §1 i §2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi Dz. U. z 2024 r. poz. 935). Jednocześnie, zgodnie z art. 57a ww. ustawy, skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędów wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

Art. 14d. § 1. Interpretację indywidualną przepisów prawa podatkowego wydaje się bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku. Do tego terminu nie wlicza się terminów i okresów, o których mowa w art. 139 § 4. W przypadku doręczenia interpretacji indywidualnej za pomocą środków komunikacji elektronicznej interpretację indywidualną uważa się za wydaną z zachowaniem terminu, o którym mowa w § 1, jeżeli dowód wysłania, o którym mowa w art. 40 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych, został wystawiony przed upływem tego terminu, § 3 Wnioskodawca może w każdym czasie wystąpić z żądaniem poinformowania go telefonicznie albo za pomocą środków komunikacji elektronicznej o dacie wydania interpretacji indywidualnej oraz o zawartej w niej ocenie jego stanowiska albo o innym sposobie rozstrzygnięcia sprawy. Informację przekazuje się niezwłocznie, a w przypadku gdy wnioskodawca wystąpił z tym żądaniem przed wydaniem interpretacji indywidualnej - nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu wydania tej interpretacji albo innego rozstrzygnięcia w sprawie.

Dokument podpisany elektronicznie przez:
Wojciech Szefner; Z-ca Burmistrza
Sulechowa: Gmina Sulechów
Data podpisu:
2025.08.11 15:29:07.

Otrzymuje:

Pełnomocnik [REDACTED]

Adres pełnomocnika do doręczeń: [REDACTED]

Biuro [REDACTED]

Adres elektroniczny do doręczeń ([REDACTED])

Adres do e-Doręczeń: [REDACTED]